

LEINOSTEN SUKULEHTI

2/2001

LEINOSTEN SUKULEHTI

2
2001

2/2001

- 3 LEINOSSET JA LEINOSTEN SUKU
pääkirjoitus
- 4 LEINOSSET KOOLLA OULUSSA
- 6 MIELEN KUVIA VAI LUONTOKUVIA
Antti Leinonen
- 8 RUNO
Iikka Leinonen
- 9 KENELLÄ ON VANHIN LEINOSIA ESITTÄVÄ
VALOKUVA?

ETSITÄÄN TIETOJA SÄRÄISNIEMEN
JUUSOLAN LEINOSTEN JÄLKELÄISISTÄ
Martti Häikiö
- 10 NÄLKÄMAASTA MAAILMALLE
Martti Häikiö
- 12 MUISTOLLE
Seppo Räisänen
- 13 KUUSAMON LEINOSSET
Tatu Leinonen
- 14 OTAVAN LEINOSTEN KESÄINEN
SUKUTAPAAMINEN
Kaisa Räsänen
- 16 LEINOSSET STALININ VAINON UHREINA
Tatu Leinonen
- 18 Tervetuloa Leinosten Sukujuhlaan
JÄRVENPÄÄHÄN

MERKKIPÄIVIÄ
- 19 YHTEYSTIEDOT

LEINOSTEN SUKULEHTI

Leinosten sukulehti on Leinosen sukuseura ry:n jäsenjulkaisu, joka ilmestyy kahdesti vuodessa. Lehden tarkoitus on toimia yhdyssiteenä suvun jäsenten välillä julkaisemalla kirjoituksia, kuvia ja tietoja suvun historiasta ja nykyisyydestä.

JÄSENMAKSUT

Seuran jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Merita, Haukipudas, nro 232118-2343 (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2002 on 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa. Tiedustelut: taloudenhoitaja **Antero Leinonen**, Topinperäntie 51, 90820 Kello, p.08-540 2735, 040-585 4503, työ 08-310 7131 antero.leinonen@merita.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutuskortti sotutunnuksen ja puhelinnumeron kanssa taloudenhoitajalle. Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle.

LEHDEN TOIMITUS

Ota yhteyttä toimitukseen! Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle:

Seppo Räisänen (tilitstor-goy@co.inet.fi), Kaivoskuja 10, 02730 Espoo, p. 09-8546 487, fax 09-852 1470

- toimittaja **Juhani Leinonen** (ks. takakansi)
- lehden ulkoasu **Eija Leinonen** (ks. takakansi)

ILMOITUSMARKKINOINTI

Haluatko kertoa omasta yrityksestäsi tai tuotteistasi muille Leinosille? Myymme lehdestä ilmoitustilaa seuraavasti (mitat leveys x korkeus):

- 85 x 60 mm 80 eur
- 85 x 120 mm 150 eur
- 175 x 120 mm 300 eur
- 175 x 240 mm 600 eur

PAINO

Kirjapaino Fram Oy, Vaasa, 2002

15. vuosikerta. ISSN 0786-2679.

2/2001 numeron painosmäärä on 5500 kpl.

KANNEN KUVA

Antti Leinonen (ks. artikkeli sivuilla 6-8)

Leinosten sukulehden aiempia numeroita voit tilata suoraan arkistonhoitaja Tapio Leinoselta Kestilästä. Irtonumeroita myydään myös vuosittaisen sukukokouksen yhteydessä koukupaikalla.

LEINOSSET JA LEINOSTEN SUKU

Vanhimmat tunnetut Leinoset esiintyivät 9.1.1439 Turun tuomiokirkon mustassa kirjassa, kun he Davidin kapinan jälkeen olivat vannomassa uskollisuutta Ruotsin kuninkaalle. David oli hämäläinen talonpoikaispäällikkö, joka julisti Hämeen itsenäiseksi ja itsensä kuninkaaksi. Pirkkalasta uskollisuutta oli vannomassa Andris Leoynen (Antti Leinonen) ja Lempäälästä Llarens Laynin (Lauri Leinonen). Pirkkalassa sukunimenä Leinonen oli käytössä vielä 1541 veroluettelossa, minkä jälkeen Hämeessä ja Pohjanmaalla siirryttiin ruotsalaisen käytännön mukaiseen isän etunimen käyttöön ja vanhat sukunimet unohtuivat.

1571 hopeaveroluettelossa Leinoset olivat yksin Savon suurimpia sukuja. Visulahdessa, Juvalla ja Pellosniemellä oli yhteensä 35 verotalonpoikaa, jotka on kirjattu Leinoinen nimisiksi. Ison vihan jälkeen 1700-luvun alussa nimestä putosi yksi i pois ja nimi sai nykyisen muotonsa Leinonen.

Nykyisin Leinonen-nimisiä on Suomessa n. 10 000 sekä Yhdysvalloissa,

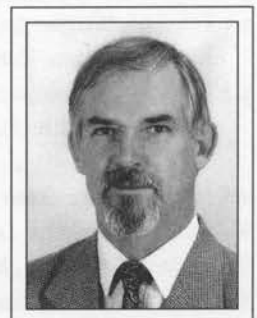
Kanadassa ja Australiassa yhteensä n. 700. Yhdyssiteeksi suvun jäsenille perustettiin 11.8.1985 Paltamossa Leinosen sukuseura ry. Sukuseura järjestää vuosittain sukukokouksen, joka on pidetty eri puolilla Suomea, missä Leinosia asuu. Ensi kesän kokous on Järvenpäässä 31.8.2002. Tärkeänä yhdyssi-teenä on kahdesti vuodessa ilmestyvä Leinosten sukulehti. Sukuseuran arkisto on Kestilän pappilassa, jossa on tietoja Leinosista 1500-luvulta lähtien.

Seuran tavoitteena on ollut myös sukukirjojen julkaiseminen. Ensimmäisenä on valmisteltu kirjaa Kainuun Leinosista. Tiedostossa on jo nyt 20 300 nimeä, mikä vastaa noin 2 700 painettua sivua sukukirjassa. Koska tiedosto ei kata vielä läheskään kaikkia Kainuun sukuhaaroja, kesän 2001 sukukokous päätti julkaista selvitykset useampana niteenä tai cd-rommina. Ensimmäinen teos 1730-luvulle saakka on tarkoitus julkaista jo ensi vuoden aikana. Martti Häikiö valmistelee myös kirjaa Säräisniemen Juusolan Leinosista.

Viime kesän sukukokous päätti jul-

kaista tämän sukulehden 5 000 kappa-teen painoksena ja lähettää sen sukuseuran jäsenten lisäksi myös muille Leinosille. Tavoitteena on seuran toiminnasta tiedottaminen ja uusien jäsenten hankinta. Seuraan voi liittyä maksamalla 12 euron jäsenmaksun seuran tilille: Merita Haukipudas 232118-2343. Ainaisjäsenmaksu on 120 euroa. Jäsenmaksuun sisältyy kahdesti vuodessa ilmestyvä sukulehti ja mahdollisuus käyttää seuran muita palveluja.

TATU LEINONEN
sukuseuran esimies

"Mistä ihminen tunnistaa toisen? En tiedä onko sitä tutkittu. Pään ja kasvojen muoto vain tuntuu tutulta. Kun katselen lähisukulaisteni valokuvia esimerkiksi Vaalan pitäjänkirjassa (sivut 143–147), niin serkkuni taiteilija Paavo Leinonen sekä molemmat setäni kauppias Kaarlo Leinonen ja opettaja Matti Leinonen, ovat melko samannäköisiä, niin kuin lähisukulaisten tuleekin olla.

Yli kymmenen vuoden ajan olen sukukokouksissamme nimenomaan tarkkaillut, minkä verran näitä samoja piirteitä esiintyy osanottaja-Leinosissa. Todella paljon. Näiden tarkkailujen perusteella pidän Yrjö Leinosta ulkomuodoltaan tyyppillisenä Leinosena."

JUUSO HÄIKIÖ, KUOPIO
sukuseuran kunniaesimies

LEINOSSET KOOLLA OULUSSA

Leinosen suku kokoontui vuosittaiseen tapaamiseensa tänä vuonna Ouluun 4.–5. elokuuta. Sukuseuran varsinainen sukukokous pidettiin sunnuntaina 5.8.2001 klo 13.30 Oulun Pohjossa. Kokoukseen osallistui osallistujalistan mukaan 88 suvun jäsentä.

Kokouksessa käsiteltiin seuraavat asiat:

1 § kokouksen avaus

Sukuseuran esimies Tatu Leinonen avasi kokouksen toivottaen kaikki läsnäolijat tervetulleeksi.

2 § esitetään hyväksyttäväksi kokoukselle laadittu esityslista

Esityslista hyväksyttiin muutoksitta.

3 § kokousvirkaillijoiden valinta

- 3.1 puheenjohtaja Tatu Leinonen, Oulu
- 3.2 sihteeri Marja-Liisa Kontkanen, Järvenpää
- 3.3 kaksi pöytäkirjan tarkastajaa: Eeva Svensk, Oulu ja Kaija Vanninen, Kuopio
- 3.4 kaksi ääntenlaskijaa: pöytäkirjan tarkastajat toimivat myös tarvittaessa ääntenlaskijoina

4 § todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokouskutsu on ollut Leinosten sukulehdessä, Helsingin Sanomissa, Kalevassa, Kainuun Sanomissa ja Sävelradiossa. Kokous katsottiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

5 § esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2000 toimintakertomus

Toimintakertomus on julkaistu kevään sukulehdessä ja hyväksyttiin muutoksitta.

6 § esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2000 tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille

Tämän kohdan puheenjohtajana oli Juuso Häikiö. Tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto on julkaistu kevään lehdessä. Taloudenhoitaja esitteli tilinpäätöksen, jonka kokous hyväksyi yksimielisesti sekä myönsi vastuuvapauden tilivelvollisille.

7 § vahvistetaan talousarvioehdotus vuodelle 2001

Talousarvioehdotus on julkaistu kevään lehdessä, taloudenhoitaja Antero Leinonen selosti talousarviota ja kertoi sen perustuvan jäsenmaksuihin ja jäsenmäärän kasvuun sekä mainos- ja ilmoitustuloihin. Talousarvio hyväksyttiin muutoksitta.

8 § vahvistetaan toimintasuunnitelma vuodelle 2001–2002

Kevään lehdessä julkaistu toimintasuunnitelma hyväksyttiin seuraavin lisäyksin:

- jäsenhankintaa tehostetaan postittamalla sukulehden seuraava numero (n. 4000 kpl:en painos) kaikille Leinosnimisille talouksille
- lehteen toivotaan mainoksia ja ilmoituksia suvun jäseniltä
- jäsenmaksujen suuruutta päätettäessä huomioidaan euroon siirtyminen 1.1.2002.

Juuso Häikiö nimesi Oulun sukkokokouksessa Yrjö Leinosen "tyypilliseksi Leinoseksi".

Leinosen sukua vaihtamassa vuoden kuulumisia Oulun Pohtossa. Pöydällä tarkasteltavana arkistonhoitaja Tapio Leinosen (oikealla) kokoamia kansioita jo tutkituista Leinosten sukuhaaroista.

9 § valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle

Erovuorossa ovat: Marja-Liisa Kontkanen Järvenpää, Jorma Leinonen Paltamo ja Tapio Leinonen Kurenpolvi. Marja-Liisa Kontkanen, Jorma Leinonen ja Tapio Leinonen valittiin uudelleen.

10 § valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa

Varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin: Paavo Blomqvist, Paltaniemi ja Hannu Leinonen, Oulunsalo
Varalle valittiin: Veikko Leinonen, Ristijärvi ja Yrjö Leinonen, Oulu

11 § päätetään vuoden 2002 jäsenmaksun suuruus

Jäsenmaksuista vuodelle 2002 päätettiin seuraavaa:

- vuosijäsenmaksu 12 euroa
- ainaisjäsenmaksu 120 euroa

12 § sukukirjojen julkaisuun liittyvät asiat

Päätettiin julkaista tehdyt sukututkimukset cd-rom tallenteina ts. jäsenet voivat tilata arkistosta suoraan päivitetyn version esim. omasta sukuhaarastaan joko nykypäivästä taaksepäin tai tietystä esi-isästä alkaen nykypäivään.

Sukukirjoista päätettiin toteuttaa ensin teos, joka kattaisi varhaisimman "Leinoshistorian", ts. vanhimmasta polvesta Isoonvihaan eli 1730-luvulle asti. Tämän teoksen jatko-osina voidaan tehdä useampia kirjoja eri sukuhaaroista pienempinä

kokonaisuuksina. Näistä ensimmäinen kirja käsittelee Säräisniemen Juusolasta lähteneiden jälkeläisiä. Kirjan toimittaa Martti Häikiö.

13 § seuraava sukkokokouspaikka ja -aika

Vuoden 2002 sukkokokous päätettiin järjestää poikkeuksellisesti yksipäiväisenä Järvenpään ja Tuusulan alueella 31. elokuuta. Sukkokokouksen järjestämisestä vastaavat Marja-Liisa Kontkanen Järvenpäästä, Martti Häikiö Helsingistä sekä Matti Leinonen Vantaalta.

14 § muut esille tulevat asiat

Muita kokouksessa käsiteltäviä asioita ei ilmennyt.

15 § kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja Tatu Leinonen päätti kokouksen klo 13.50 kiittäen kaikkia osallistuneita ja toivottaen kaikille turvallista matkaa. Kokouksen lopussa laulettiin yhteislauluna KYMMENEN VIRRAN MAA.

pöytäkirjan vakuudeksi

TATU LEINONEN
puheenjohtaja

MARJA-LIISA KONTKANEN
sihteeri

EEVA SVENSK
pöytäkirjantarkastaja

KAIJA VANNINEN
pöytäkirjantarkastaja

ANTTI LEINONEN

MIELLEN KUVIA VAI LUONTOKUVIA

Äkkiä murrosikäisenä innostuin klassisesta musiikista. Alkuvierastuksen jälkeen etenin Sibeliukseen ja hänen sinfoniseen runoonsa Tapiola. Ottaessani ensiaskeleita luontokuvauksessa kuuntelin usein Tapiolaa ja mielikuvin sitä. Eräs kohta vaati ehdottomasti karhukuvia. Musiikissa oli karhu!

Uskoin etten koskaan voisi tehdä Tapiolan kuvitusta, en koskaan voisi saada oikeita karhukuvia villeistä karhuista Tapiolan valtakunnassa, metsässä. Tuolloin elettiin 70-luvun alkua. 80-luvun alussa tutustuin Jorma Luhtaan, ja hän pyysi minua toveriksi Kuhmossa aloittamaansa karhukuvaukseen. Muistelin muinoisia Tapiola-ajatuksia ja vastasin, että mikäs siinä.

Kestivieliä kuitenkin puolenkymmentä vuotta, ennen kuin sain otettua ensimmäisen karhukuvan. Nyt 16 vuoden kuvausten, 740 kojuyön, 51 eri koju-paikan ja yli 100 tavatun eri karhun jälkeen on tunnustettava, että en ole tehnyt Tapiolan kuvitusta vielääkään. Karhukuvia arkistossani on kyllä tuhansia ja

tuhansia. Mutta toisaalta juuri äsken katselin uutta kojusijaa naavaisen sammalkuusikon viherhämyssä ja tiesin, että juuri täällä piilevät Tapiolan karhukuvat. Sitä vakuutti metsän kielikellokin, jonnekin lähistölle näkymättömiin pysähtynyt korppi, hassunkurisin kulauksin ja nokannaputuksin.

Mieleeni on tullut vuosien mittaan lukuisia kuvia karhuista erilaisissa paikoissa, erilaisissa puuhissa, erilaisin ilmein. Karhu metsän valtiaana tarkastelemassa näköalakalliolta valtakuntaansa. Karhu sulautuneena metsän hengeksi. Ihmisen ahaan maailman ja karhun maailman kohtaaminen. Noita mielen kuvia olen sitten yrittänyt saada filmille, joskus jopa onnistuen. Usein yrittäminen on johtanut aivan muihin kuviin.

Nuo mielen kuvat ovat kertoneet jostain itsestäni, tunteistani, niin että välillä olen miettinyt kuvaanko omaa mieltäni vai karhua, luontoa. Ja miksi yrittää noin vaikeasti kuviksi sisäistä tuntojaan? Asettua luonnon ja villin

eläimen armoille kuvien toteuttamisessa. Olen tyytynyt kohtaloon: tämä on minun tapa tehdä kuvia.

Kirjan kuvitusta olisi voinut täydentää digitaalisella kuvankäsittelytekniikalla. Siten olisi mahdollista rakentaa useasta kuvasta vaikka kuva karhusta kurkistamassa talvipesästä tai jotain vastaavaa. Kokisin silloin kuitenkin ennen kaikkea pettäväni itseäni.

Tuollainen aitojen luontovalokuvien ja yhdistelmäkuviin sekoittaminen luontokirjassa, vaikka sen kertoenkin, tekisi kirjasta kiinnostamattoman juuri siinä mielessä, jossa luontokuva meitä katsojia kiehtoo. Eli optisina dokumentteina tietystä hetkestä luonnossa kameran lauetessa. Se särkisi sen ainutlaatuisen läsnäolon tunnun, joka luontovalokuvalla on mahdollista saavuttaa. Luontovalokuva voi olla katsojalle retki syvälle luontoon ja sitä kautta omaan sisimpään.

Karhukuvaukseni ovat perustuneet haaskojen ja syöttien käyttöön, niiden lähelle kojuun piiloutumiseen ja toi-

veikkaaseen odottamiseen. Näin on toistenkin Suomessa karhuja kuvanneiden laita. Meiltä puuttuvat luontaiset ravintokasumat, jotka houkuttelisivat karhuja tietyille paikalle ja siten kuvattaviksi, toisin kuin lohijokien Alaskassa. Karhut ovat hajallaan ja arkoja, hankalasti lähestyttäviä metsämaastossa.

740 YÖTÄ KARHUKOPISSA

Karhukuvaus haaskalta vaatii raskasta työtä kojujen ja syöttien kuljetteluissa. Yksin on vaikea, usein mahdotonta selviytyä. On luonnollista muodostaa kahden tai useamman kuvaajan työryhmä. Olen tehnyt karhukuvausta useanakin työparina, mutta sittemmin tyystin luopunut siitä.

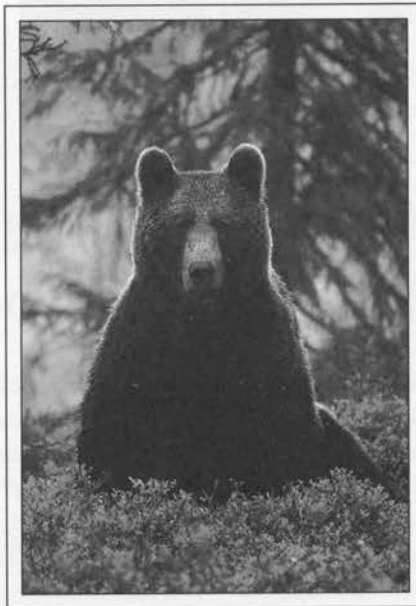
On ollut vaikea tehdä kompromisseja kuvausajatuksista. Yksi kuvaaja ei karhupelkonsa vuoksi voinut kuvata maassa olevasta kojusta, toisella on muuten vaan toisenlaiset näkemykset. Olen ehdottomasti alkanut arvostaa sitä, että koen syntyneen kuvan kokonaan omaksi alusta, ideasta saakka. Tämä ei tarkoita sitä, etteikö vaikutteita saisi koko ajan eri tahoilta elämää.

Luontokuvaukseen kuuluu väistämättä olennaisena osana kohteen "löytäminen", kuvaustilanteeseen pääseminen. Monesti se vaatii jopa isomman luovan panoksen kuin itse kuvan näpsäisy. Olen alkanut arvostaa myös tämän osuuden henkilökohtaisuutta. Mitä mieltä on siinä, että usealla kuvaajalla on samasta kojusta otettuja samantyyppisiä kuvia. Ei se ainakaan lisää luontokuvan arvostusta, vaan antaa sille massatuotannon leiman. On luonnollista vaatia, että oman käden jälki näkyy myös luontokuvassa. Luontokuvaajien pitäisi arvostaa sitä ja omaa työtään enemmän!

Nykyisin on useita matkailuyrityksiä, jotka tarjoavat maksua vastaan mahdollisuutta kuvata esimerkiksi karhua, "menet vain kojuun ja painat laukaisijaa" -tyyliin. Onhan kuvausharrastajalle huikea tilaisuus päästä näkemään ja kuvaamaan karhua. Mutta kuinka

vakavissaan työtä tekevä, kenties taiteilijana itseään pitävä ajattelee? Tuntuvatko noin saadut kuvat omilta? Hänhän on oikeastaan ostanut ne ja pistää vain nimensä alle! Jälkeenpäin lienee tarinan keksinnän paikka.

Haaskamenetelmällä, joka sekin on luonnon oma ilmiö sinänsä ja kuuluu karhujen luonnolliseen elämään, on etunsa jos puutteensakin. Puute on, kun kuvaaja on sidottu yhteen paikkaan, ja ne mielenkiintoiset asiat tapaavat tapahtua jossain muualla kameran ulottumattomissa. Kuvaamani karhut ovat villejä ja vapaita. Ne tulevat ja menevät oman mielensä mukaan. Etu on,

että kojun piilosta voi kuvata karhuja häiritsemättä niiden käyttäytymistä. Karhujen kannoilla hiipivä kuvaaja häiriinnyttäisi karhut auttamatta. Eivät karhut ymmärrä, että kojuun on piiloutunut ihminen. Tämä on käynyt usein ilmi.

Kerran seudun suurin karhuäijä tuli kuvauspaikalle, tutki ahmoille laitettuja talisyötöitä ja tuli sitten haistelemaan talipussia kojun alta. Karhu työnsi päänsä vajaan puoli metriä maan pinnasta olleen kojun alle, ja silloin pää oli parikymmentä senttiä takapuolestani, tosin kojun lattia siinä välissä. Ikkunasta näkyi vain tuuheaa karhun turkkia, ja istuin hiirenhiljaa hengitystä pidät-

täen, ettei karhu säikähtäessään kenties olisi kaatanut kojua. Koku oli kalliorinteessä!

Karhu ei taatusti olisi tehnyt tekosiin, jos se olisi tiennyt ihmisen istuvan aivan niskassaan. Monelle kuvaajalle on ollut kuitenkin suuri houkutus uskotella, että karhut tietävät hänen kojussa olonsa. Hänestä tulee näin sankari, joka vaaraa uhmaten istuu kojussaan.

Kuvaajia on syytetty karhujen kesytymisestä. Mitään kesyyntymiseen viittaavaa en ole havainnut. Vuosien mitaan olen kävellyt reitin kojulle ja takaisin tuhatkunta kertaa, liikkunut muuten kojumaastossa ja aina mahdollisimman ääneti. Karhut eivät ole näyttäneet muutamaa kertaa lukuunottamatta kuin kojusta käsin. Jopa Herra Paksu, vakituusin haaskavieraani, joka on vierailut kuvauspaikallani vuosittain 1986 lähtien on säilynyt aivan yhtä alkuperäisen villinä 16-vuotisen yhteistyömme ajan. Kesyyntyneinä karhujen olisi pitänyt norkoilla näköksillä kojun lähellä kuljettaessa.

Nuo muutamat näköhavainnot ovat sattuneet, kun olen kävellyt kojulle voimakkaassa vastatuulella ja yllättänyt karhun haaskalta syömästä. Karhu ei ole kuullut eikä haistanut tuloani. Mutta se on poistunut kiireen vilkkaa havaittuaan ihmisen tai muuten epäilyttävää liikettä.

Edellä kerrotun perusteella ei ole ihme, jos en voi suhtautua vakavasti muo-
dissa olevaan karhupelkoon, jonka Ruokolahden 1998 sattunut onnettomuus herätti. On todella turhaa, jos jättää menemättä marja- tai muulle retkelle karhupelon takia. Metsä on Suomessa edelleen äärimmäisen turvallinen paikka kaupunkeihin ja maanteihin verrattuna. Ihminen kykenee liikkumaan niin kömpelösti maastossa, että täytyy olla tosi oudot olosuhteet, ettei karhu huomaisi ihmistä ja väistäisi ihmisen sitä edes havaitsematta. Helistimet voi jättää kotiin lasten leluiksi ja liikkua metsässä mahdollisimman ääneti ja sopeutuen. Antaa metsälle rauhan. Ja jos karhu sattuu näköksille, ei sitä kannata

rynnätä pakoon vaan poistua rauhallisesti. Tai sitten tyytyä ihaillemaan metsän isäntää.

Asia voi olla toisinkin, jos karhu on oppinut löytämään ruokaa asutuksen läheltä. Silloin karhun ihmispelko vähenee ja kohtaamisia karhun ja ihmisen kanssa sattuu toistuvasti. Kysymyksessä ovat useimmin nuoret karhut, jotka itsenäistymisen ahdingossa ovat löytäneet helpon ruuan lähteen tahattoman tai tahallisen ruokinnan kautta. On karhunpalvelus tarjota karhulle asutuksen lähellä ruokailumahdollisuus. Se johtaa ongelmatilanteisiin, jotka päättyvät yksittäisen karhun tappioksi ja karhun maineen huononemiseen yleensä.

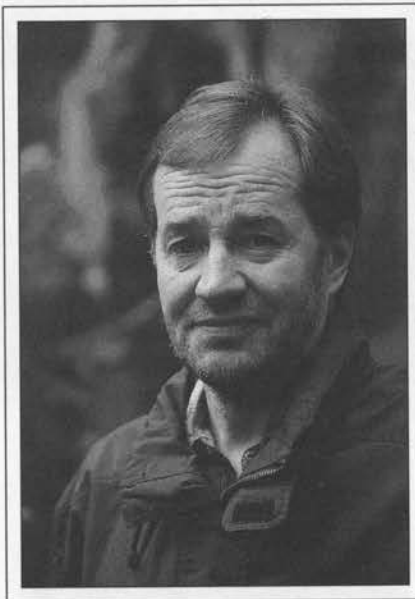
Sinänsä on luonnollista tuntee pelkoa niin ylivoimaisen vahvaa ja nopeaa olentoa kohtaan kuin karhu. Mutta on rikkaus, että Suomen luonnossa on jokin mitä pelätä! Teknistyneessä maailmassa syntyyihmiselle harha kaikkivoipaisuudesta, ja karhu muistuttaa meitä olemassaolon todellisuudesta. Olen joskus herännyt kevät yön pimeydessä karhun raskaateleviin askeliin hangella, karhun raskaaseen hengitykseen kojun vieressä. Nuo pelonsekaiset havahtumiset ovat elämäni aarteita.

LAHJA

Kuvat ovat kuvia, luonto ja elämä on paljon enemmän ja merkityksellisempää. Kuvauspiiloon ei ole voinut mennä vain hakemaan kuvia. Sinne on ollut mentävä muistaen, että metsä antaa, jos antaa, ja siihen on tyytyminen. Muuten kuvauksessa tiuhaan toistuvat pettymykset olisivat sammuttaneet kuvausinnon lyhyeen. Joskus on mennyt viikkoja edes näkemättä karhua jatkuvasta yrityksestä huolimatta. Kuvauspiilossa hienoissa metsissä kuurottaminen on ollut etuoikeus kuvista riippumatta. Se on ollut Elämää! Sellaisen miehen elämää, jolla on metsästäjän sielu.

Monesti syöttejä laittaessa on tullut tunne, jonka luulen olevan sensaman, joka sai ihmiset muinoin viemään uh-

rilahjoja metsälle ja sen jumalille. Enhän pohjimmiltani ihmisenä ole hiventäkään erilainen kuin muutaman sukupolven takaiset esi-isät, joten olen suonut sen itselleni sitä ihmettelemättä.

Antti Leinonen

ISON KARHUN ALLA

Leinonen, Antti / Willamo, Heikki
Sidottu. Suomen Luonnonsuojelun
Tuki Oy, Suomi, 2001.
ISBN: 95 1938 1821

KUVAT:

Edellisen aukeaman sekä lehden kannen kuvat karhuista ovat Antti Leinosen kuvaamia, yo. kirjan kuva-aineistoa.

Antti Leinosen *Kaksi vanhaa korppia* valittiin vuoden 2001 parhaaksi maisemakuvaksi kansainvälisen luonnonvalokuvaajien järjestön IFWP:n kilpailussa (Suomen Luonto, 11/2001).

Tuulisella kalliolla!

juu, juu, juu –
Ouluun, taas kokoontuu
Leinosten komea sukupuu!
sukurakkaus sen yhteen toi
niin – mikäpä muu sen yhdeksi loi

juu, juu, juu –
tuulisella kalliolla
Leinosten sitkeä sukupuu
sen juuret kallionkoloista elää
kun iloinen, räiskyvä, nauru helää

juu, juu, juu –
Leinosten sitkeä sukupuu
elon virran voimissa yhdeksi sulaa
ei aina elämä leikkiä ollut
halla viljan vei, oli kaikesta pulaa

juu, juu, juu –
Leinosten suuri sukupuu
elon suruja, ei liikoja surra
vaan se itkee, noituu – ja rukoilee
elon mahtava myrsky ei sitä murra

juu, juu, juu –
tuulisella kalliolla
Leinosten suuri sukupuu,
se on komea pakkaus
Leinonen, vielä vanhanakin,
niin nuorelta näyttää
sen aikaan saa,
tuo Leinosten suuri sukurakkaus

Kajaanissa 5.8.2001

IIKKA LEINONEN

KENELLÄ ON VANHIN LEINOSIA ESITTÄVÄ VALOKUVA?

Kun sukukirjoja on tekeillä useampia, on syytä kerätä myös Leinosten suvusta kertovia valokuvia!

Oheisen kuvan toi nähtäväkseni Leo Fridolf Leinonen (s. 1921) Oulun sukukokouksessa. Kuva esittää Leon isoisää Matti Leinosta Joroisten Häränahon Peipposjärveltä ja hänen vaimoan Anna Vatasta sekä tytärtä Annaa, myöhemmin Jalkanen. Leon isä, Annan veli, oli Kustaa Adolf Leinonen (1888–8.2.1945) ja äiti Olga os. Paajanen (1886–1975). Leon kanssa päätelimme, että valokuva on otettu 1870-luvulla.

Löytyykö keneltäkään vanhempaa Leinosia esittävää valokuvaa?

MARTTI HÄIKIÖ

ETSITÄÄN TIETOJA SÄRÄISNIEMEN JUUSOLAN LEINOSTEN JÄLKELÄISISTÄ

Oulun kokouksessa sovittiin, että ryhdytään kokoamaan sukukirjaa Vaalan Säräisniemen Juusolan Leinosten jälkeläisistä eli talon ensimmäisen Leinosomistajan Juuso Antinpoika Leinosen perheestä ja jälkeläisistä. Nyt on aika ryhtyä kokoamaan kirjallista aineistoa, valokuvia, dokumentteja ja ennen kaikkea kirjoittamaan ylös muistikuvia ihmisistä, elintavoista, taloista ja tapauksista. Järvenpään sukukokouksessa ensi kesänä järjestetään pieni seminaari tästä aiheesta. Siellä voimme katsoa, mitä itse kukin on saanut kerätyksi.

Arkistonhoitaja Tapio Leinosen kokoama tietokanta tietää nyt valmisteilla olevan Juusolan sukukirjan kantaisästä seuraavaa:

Juuso Leinonen. Talollinen. Syntynyt 20.1.1774 Paltamon Kivesjärven Leinolassa N:o 3. Kuollut 21.3.1852 Säräisniemen Juusolassa. Puoliso **Tiina Kemppainen.** Talonemäntä. Syntynyt 19.8.1772 Paltamon Melalahden Leinolassa N:o 17. Kuollut 23.4. 1857 Säräisniemen Juusolassa N:o 1.

Asuivat ensin Jaalangan Kekkolassa N:o 3, jonka isäntänä Juuso oli velipuolensa Juhon sairastuttua vuosina 1808–1811. Sitten Juuso osti Säräisniemen n:on 1 Juusola 1811 (tai 1812). Juuso oli talon isäntänä vuosina 1811–1820. Talo oli Säräisniemen ikivanha kantatalo, joka isoonjakoon asti kulki asiakirjoissa nimellä Säresniemi. Omistajasuvun mukaan sitä

kutsuttiin Kirjavalaksi, Cajanusten aikana Voudintaloksi tai Voutilaksi ja heidän jälkeensä isäntien mukaan Huovilaksi ja Väyryläksi. Kun talo 1765 jaettiin Heikki Huovisen ja Nuuti Lämsän kesken kahtia, molempien virallisena nimenä säilyi Säresniemi. Lämsän puolesta muodostettiin 1868 Säräisniemen N:ot 9 likka ja 10 Keskitalo. Huovisen puoli sai Juusolaninimen ensimmäisestä Leinos-isännästä Juuso Antinpoika Leinosesta ja se säilytti N:on 1. (SM, s. 19-21)

Juuso Leinosesta kerrotaan, että tultuaan muuttopäivänä ensimmäisen kerran uuden talonsa pirttiin hän löi kirveensä pirtin peräseinään ja lausahi: "Levitköön Leinosen suku!" Perimätiedon mukaan Juuso osti talon, kun sen entinen isäntä Juho Väyrynen oli jonkun kolttosien takia joutunut lintaan ja talo päässyt rappiolle. Väyrynen yritti käräjillä turhaan saada kaupan puretuksi. Tästä kiitollisena Juuso osti Säräisniemen kirkkoon siellä vieläkin olevan 12-paikkaisen kynttiläkruunun. Sen kylkeen on kaiverrettu sanat: "JUSEP LEINOSELTA ON SKENKÄTY SÄRESNIEMEN KIRKON 1821" (SM, s. 21). Heikentyneen terveytensä takia Juuso luovutti tilan vuonna 1820 pojilleen. (MH)

Tietoja aineistoista voi lähettää osoitteeseen:
Martti Häikiö, Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki,
sähköposti: martti.haikio@kolumbus.fi

Hyvät ajatukset itävät usein monella taholla yhtä aikaa, toisistaan tietämättä. Leinosten laajan suvun piirissä oli eri tahoilla pitkään puhuttu yhteisen sukuseuran perustamisen tarpeesta. Osaltaan tähän varmaan vaikutti Suomessa 1980-luvulla voimakkaasti yleistynyt sukututkimusharrastus, johon liittyi sukuseurojen perustamista.

SUKUSEURAN SYNTYAJATUKSIA

Leinosten sukuun kuuluva Martti Siira julkaisi Kalevassa 16.10.1983 artikkelin ”Leinosten suvun osuus Oulujärven asutuksessa”. Opetusneuvos Armas Leinonen lienee puhunut sukuseuran ideasta jo kauan. Hänen veljensä, neljätoista vuotta Oulun piispana toiminut Hannes Leinonen oli vuosien mittaan myös tehnyt paljon sukututkimusta. 70-vuotispäivähaastattelussaan Hannes kertoi: ”Kun vuonna 1981 jälleen kiersin paperin kirjoituskoneeseen, laitoin otsikoksi LOPPUMATTOMIEN SUKULUETTELOIDEN KATKELMIA. Nyt olen sopinut poikieni kanssa, että minä lopetan sukututkimuksen vuoteen 1700, he jatkavat taaksepäin 1600- ja 1500-luvulle.”

Eläkkeellä olevan Hanneksen harras toive siis oli, että hänen poikansa jatkaisivat isänsä sukuharrastusta. Hän puhuikin sukuseuran perustamisesta po-

MARTTI HÄIKIÖ 24.8.1995

NÄLKÄMAASTA MAAILMALLE

jalleen Kestilän kirkkoherralle Tapio Leinoselle. Tapio keskusteli asiasta Oulun maakunta-arkistossa niin ikään Leinosten sukututkimusta tehneen Oulun yliopiston professorin Tatu Leinosen kanssa, joka puolestaan tunsu Martti Siiran jo 1980-luvun alkuvuosilta.

Tapio ryhtyikin toimiin Leinosten sukuseuran perustavan kokouksen käytännön organisaattorina. Keväällä ja kesällä 1985 hän teki suuren työn ensimmäisen kokouksen järjestämiseksi, ja ennen kaikkea tiedon levittämiseksi. Tulevasta sukukokouksesta julkaistiin ilmoitus Kainuun Sanomissa, Helsingin Sanomissa ja Kalevassa. Tietoa levitettiin laajasti tiedossa olevien suvun jäsenten keskuuteen.

Hanneksen ehdotuksesta Tapio otti yhteyttä Kuopiossa vaikuttaneeseen hovioikeudenneuvos Juuso Häikiöön, ja pyysi häntä perustavan kokouksen puheenjohtajaksi. Juuso oli toiminut pitkään kansanedustajana ja mm. eduskunnan varapuhemiehenä. Hänen sukusensa oli myös Leinosia ja hän oli Hanneksen luokkatoveri Oulun lyseon ajoilta.

PERUSTAVA KOKOUS PALTAMOSSA 1985 Leinosten suvun ensimmäinen sukutapaaminen pidettiin Paltaniemessä ja

Paltamossa 11. elokuuta 1985. Tiedotus oli onnistunut erinomaisesti, koska Paltaniemeen oli löytänyt tiensä yli 250 Leinosen suvun jäsentä eri puolilta Suomea.

Kokoontuminen alkoi Paltaniemen vanhassa asussa säilyneessä kirkossa pidetyllä jumalanpalveluksella. Yhteisen ruokailun jälkeen siirryttiin varsinaiselle kokouspaikalle Paltamon seurakuntatalolle. Siellä järjestelyistä vastannut Tapio avasi kokouksen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Juuso ja sihteeriksi Tapio.

Kokouksen aluksi laulettiin Paltamoon ja Kainuuseen ja sitä kautta Leinosen suvun ankariin alkuvaiheisiin hyvin sopiva NÄLKÄMAAN LAULU.

*”Taival lie hankala? – Olkoon vaan!
Luonto lie kitsas? – Siis kilpaillaan!
Kolkassa synkeän syntymämaan,
pirttimme piilköhöt paikoillaan.
Vainojen virmat? Oi vaietkaat!
Rapparit, ryöstäjät? – Kaijotkaat!
Miekkaa ei tarvis – tarmoa vaan,
puolesta hengen ja heimon ja maan!”*

Tatu Leinonen piti kokouksessa esitelmän Kainuun Leinosten vaiheista 1550–1730-luvuilla. Tatu kysyi, ovatko kaikki Leinoset sukua keskenään. ”Itse olen

taipuvainen näin uskomaan Savon ja Kainuun Leinosten osalta. Pohjanmaalla on tilanne saattanut olla erilainen. Kun Pohjanmaalla sukunimi on omaksuttu talonnimien mukaan, ovat Leinolan isännät olleet Leinosia. Tosin on käynyt myös toisinpäin; kun Leinonen on muuttanut Siiran taloon, on hänestä tullut Siira, tai Häikiön taloon, niin hänestä tuli Häikiö.”

Sääntöjen mukaan sukuseuran tarkoituksena on ”selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa”. Tarkoitustaan seura toteuttaa järjestämällä yhteisiä tilaisuuksia, kokoamalla sukua koskevaa tietoutta, auttamalla jäsenten sukututkimusta, julkaisutoiminnalla ja pitämällä luetteloa suvun jäsenistä.

Entä kuka on sellainen Leinonen, jonka seuran hallitus voi hyväksyä jäseneksi? Seura omaksui alusta lähtien mahdollisimman avaran tulkinnan. Sääntöjen mukaan sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen henkilö, ”joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan avio puoliso tai leski”. Mitä ”sukuun kuulumisella” tarkoitettiin, ei täsmennetty, mikä on käytännössä merkinnyt sitä, että jos esivanhempien joukosta löytyy

yksikin Leinonen, se riittää.

Leinosten sukuseuran perustamiselle oli selvästikin suuri tarve, sillä ensimmäisenä toimintavuonna eli toiseen sukukokoukseen mennessä seuraan liittyi peräti 278 jäsentä.

SUKULEHTI ALOITTI 1987

Sukuseuramme merkittävimpiä anteja jäsenille on oma säännöllisesti kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä Leinosten sukulehti, mihin hyvin harva sukuseura on pystynyt. Sukulehden vuosikerroista on muodostunut ensimmäisestä numerosta lähtien erittäin arvokas sukutietouden ja -harrastuksen tietopaketti sekä sukukokousten aineiston kuten toiminta- ja tilikertomusten julkaisu- ja jakelufoorumi.

SUKUMERKKI JA VIIRI

Sukuseuran tunnukset ovat herättäneet alusta lähtien vilkasta mielenkiintoa. Sukulehden palstoilla on julkaistu erilaisia ehdotuksia. Seuran hallitus asetti elokuussa 1992 toimikunnan tekemään ehdotusta seuran viiriksi ja rintamerkiksi. Toimikuntaan tulivat Pekka Honka, Tatu Leinonen ja Martti Siira. Pekka Honka kokosi varhaisemmista ja uusista ehdotuksista kuusi luonnosta seuran hallitukselle valittavaksi. Hallitus teki

päätöksensä tiukan 5–4 äänestyksen jälkeen vuonna 1993.

Voittaneessa ehdotuksessa on veranvihreällä pohjalla riimukirjoitusten L-kirjain symboloimassa Leinosten jo keskialjalta periytyvää luku- ja kirjoitustaitoa. Rukiintähkät L-kirjaimen ympärillä kuvaavat perin suomalaista ruiskultuuria. Rinta-merkinä on rukiintähkien ympäröimä riimukirjainten L.

SUKUARKISTO

Sukuseuran perustamisen tärkeimpiä tarkoituksia oli koota ja tukea eri tahoilla tehtyä sukututkimusta. Tapio kokosi jo vuonna 1985 sukuseuran arkistoon Paltamon, Vaalan, Muhoksen ja Kestilän Leinosista laadituista sukuselvityskonsepteista. Sitten hän hankki sukuarkiston avulla etenkin seuran uusia jäseniä löytämään omia juuriaan. Sukuseuran laaja arkistoluettelo on julkaistu sukulehden numerossa 2/92. Leinosten suvusta on ilmestynyt jo ainakin kaksi sukukirjaa: Bertta Hiitamäen MELALAHDEN IHMISISTÄ JA TALOISTA (1993) ja Edith Järviluodon PIELISJÄRVEN LEINOSIA (1994).

(artikkeli on julkaistu kokonaisuudessaan sukulehdessä 2/95)

SEPPÖ RÄISÄNEN

MUISTOLLE

Vuoden vaihteessa tapahtuvan kunnianarvoisan markkamme martioimisen yhteydessä haudataan myös markan huomattavasti vanhempi, mutta tuntemattomampi sukulainen veroäyri. Äyriin suvun juuret johtavat tavallaan aikojen alun hämäryyteen. Kaiken alku on EOS jumalattaressa ja aamuruskossa eli latinalaisessa aurorassa. Hohtava keltainen kimallus antoi vanhemmalla keisarikaudella Roomassa kullalle nimen AURUM ja kullasta tehdyille rahalle AUREUS. Rooman ensimmäinen kristitty keisari Konstantinus Suuri tosin muutti hallintoaikanaan rahan nimen solidukseksi (SOL), mutta tätä ennen oli Aureus päähaara laajentunut aina Ruotsiin asti nimellä ÄYRI, josta muotoutui tuttu ÖRE nimitys. Suomen puolella nimi jäi kuitenkin vanhahtavammaksi äyriksi.

Alkuaan äyri tarkoitti painomittaa. Keskiajalla käsite oli muuttunut Skandinavian maissa vaihtorahaksi. Tuolloin äyri jakautui penninkeihin, joiden määrä vaihteli eri osissa maata.

1300-luvulla äyri hävisi Tanskasta ja Norjasta mutta jäi käyttöön Ruotsissa. 1300–1500 luvulla oli myös käytössä hopearaha, jota kutsuttiin AURTUAKSI = AURTO = ÄYRITYINEN, ruotsiksi ÖRTUG. Vuonna 1624 otettiin käyttöön kuparista lyöty äyri, jota myös sanottiin RUNSTYKIKSI. Viimeinen yhden äyriin hopearaha lyötiin 1761.

Keskiajalla ja uuden ajan alussa äyri laajeni Ruotsissa ja Suomessa käsittämään maatilaa suuruutta osoittavaa verolukua. Äyriinmaa oli sellainen tila, jolla oli yksi tynnyrialaa peltoa kylvösä. Se vastasi 1/8:a vanhan manttaalien suuruudesta tilasta. Näihin verotuskäsitteisiin kytkeytyy myös roomalainen pinta-alamitta AURANALA, noin 25 aaria. Tosin raamatullinen auranala käsitti vain 22 aaria (Jes 5:10). Ilmeisesti roomalaiset olivat tehokkaampia viljelijöitä.

Käsite MANTTAALI = miesluku, joka on myös viime aikoina vaipunut unohduksiin, oli keskiaikaisen verojärjestelmän eräs suoritusperuste, joka tarkoitti

talonpoikien lukua eli sitä veroa, joka kohdistui talonpoikaan henkilökohtaisena suorituksena. 1600-luvulla alettiin siirtyä järjestelmällisiin verollepanoihin, joiden kautta manttaali tuli lopullisesti tilan veronmaksukyvyyn mitaksi. Tällä perusteella tiloille määrättiin kuitenkin edelleenkin VERO-PARSEELIT, rasiitukset: teiden ja siltain teot, hollikyydit, kihlakunnan postinkuljetus, yleisten rakennusten rakentaminen, sotamiesmajoitus, vahinkoeläinten metsästys, metsävalkean sammuttaminen, pappien palkat, kärjäkapat jne. Manttaali oli myös perusteena tynnyrialaluvun määräämisessä eli kylälle isojaossa annettavaa tilusala määrättäessä. Vuoden 1905 äänioikeus uudistukseen asti sillä oli merkitys myös valtiollisessa elämässä talonpoikaissäädyn äänioikeusperusteena ja kuntakokousten äänimäärää määrättäessä.

Entäpä sitten tilanne veronkierto eli Kaski-Suomessa? Talonpojan piti maksaa veroja maalliselle ja kirkolliselle valanpitäjälle. Vanhin tieto on vuodelta 1329, jolloin Savon asukkaat määrättiin maksamaan veronsa kirkolle ns. "Hämeen oikeuden" mukaan. Pohjana kirkolliselle verotukselle olivat kaikkialla kristikunnassa maksetut KYMME-NYKSET. Kuningas Kustaa Vaasa järkytti kirkon verotusta ottamalla suuren osan sen kantamista veroista kruunulle.

Vanhimpina aikoina, jolloin asukkaiden toimeentulo perustui pääasiassa metsästykseseen ja kalastukseen, perittiin veroja erämaan laajuuden ja metsästyksen kykenevien miesten lukumäärän mukaan. Tuota tilannetta kuvaa veroyksikköjen nimet kuten VERONAHKA, ORAVA, MANTTAALI ja JOUSI. Sanontakin sanoo, että mies se, joka jökkärän jännittää eli pystyi virittämään jousensa ja maksamaan veronsa toisten mukana. Onhan jousi vieläkin kuvattuna verohallinnon vaakunassa.

Metsänkäynnin vähetessä pyrittiin verotus sitomaan vähäpeltoisessa Savonmaassa kaskiin. 1500-luvulle tultaessa oli pääveronkannon käsitteenä muun

muassa ORAVANMAA ja VEROMARKKA (VERONAHKA). Ne sisälsivät käsitteenä viljapunnanmaan eli siis kaskimaita. Vuoden 1558 veroselityksessä mainitaan, että yksi veronahkanmaa on niin suuri, että siihen voi kylvää 3 puntaa viljaa ja veroa tulee maksaa joka veronahkalta maata 1/2 panna ohria tai puoli lammasta tai vuolta. 1600-luvun alkupuolella, kun siirryttiin manttaali-järjestelmään veronkannoissa vastasi neljännesmanttaalin tila pyörein luvuin yhden veromarkan tilaa eli yhden oravan tilaa ja 1/4 veromarkan tila vastasi "oravan pään" kokoista tilaa.

Kun maaverot lakkautettiin ja siirryttiin yleiseen tulo- ja omaisuusverojärjestelmään jäi äyri edelleen voimaan verotusyksikkönä, mutta kuitenkin siten muuttuneena, että sillä mitattiin ei enää aloja tai alojen tuottoa vaan verovelvollisen tulon määrää ja sitä käytettiin myös kirkollis- ja kunnallisveronkannon maksuperusteena.

Viime kesänä kirkolliskokous luopui äyrin käytöstä kirkollisverojen perusteena ja tämän syksyn aikana julkishallinto teki saman päätöksen kunnallisveron osalta. Näin on äyrin pitkät ja värikkäät vaiheet Suomen osalta saatu päätökseen. Kepeät mullat.

LÄHTEET:

Iso Tietosanakirja
Hirvensalmen Historia, I. osa

verohallinnon vaakuna

TATU LEINONEN

KUUSAMON LEINOSSET

Kuusamon Leinosten kantaisänä voidaan pitää Matti Leinosta, syntynyt Erkki Koiviston mukaan n. 1660 (3). Hän muutti vaimonsa Helkan (s. 1663) kanssa Kuusamoon 1700-luvun alussa. Ervastian Kuusamon historian mukaan (2, s. 153) Leinoset saapuivat Kuusamoon ennen vuotta 1767. Syynä aikeroon lienee se, että he asuivat Vatajärvellä, joka kuului Venäjään, mutta suomalaisten nautinta-alueita. Tästä syystä heidän nimiään ei esiinny veroluetteloissa. Paltamon Melalahden Parkkilassa syntyi arviolta 1660 Matti Juhonpoika Leinoselle ja hänen vaimoleen Annalle poika, joka sai kasteessa nimen Matti. Tämä Matti on todennäköisesti Kuusamon Leinosten kantaisä.

Matilla ja Helkalla oli yksi poika ja kolme tytärtä: Matti (s. 1689), Reeta (s. 1699), Vappu (s. 1706) ja Riitta (s. 1707). Reeta meni naimisiin Heikki Hännisen, Vappu Hannu Lämsän ja Riitta Matti Tauriaisen kanssa. Matti avioitui Elina Lasasen kanssa ja he saivat kaksi poikaa: Mikon (s. 1719) ja Matin (s. 1722) sekä neljä tytärtä: Kaisan (s. 1716), Annan (s. 1720), Vapun (s. 1728) ja Marian (s. 1731). Kun Kaisa avioitui Antti Karjalaisen, Anna Juho Määttän, Vappu Olli Maaningan ja Maria Jaakko Kurtin kanssa, on Leinosilla ollut vaikutusta lähes kaikkiin Kuusamon silloisiin sukuihin.

Mikko (s. 1719) avioitui Riitta Pesosen kanssa ja sai kymmenen lasta. Perhe asui Heikkilän kylään kuuluvan Vatajärven rannalla. Vatajärvellä asui myös Veli Matti (s. 1722) vaimonsa Riitta Tuovisen ja kahdeksan lapsen kanssa. Perheiden tyttäret avioituivat eri puolille Kuusamoa. Pääosa pojista jäi Vatajärvelle perheineen tai muutti Tavajärven ja Sallan suuntaan. 1800-luvun lopussa Leinosia tavataan pääasiassa Kuusamon itäosista.

Leinosten tutkiminen Kuusamon kir-

konkirjojen mukaan on ollut hieman konstikasta, kun välillä sukunimen sijasta on käytetty talon tai läheisen vaaran nimeä. Talon nimistä sukunimenä Leinosilla tavataan mm. seuraavia: Kauppila, Korpela, Laihola, Lammasniemi, Mäntyniemi ja Peuraniemi. Ajoittain esiintyy myös nimet Alatalo, Huutoniemi, Kuutoniemi, Leskelä, Takalo, Tavajärvi ja Välijärvi. Etenkin kun tytöt avioituivat, heidät mainitaan usein talon nimellä vihkimisluetteloissa ja rippikirjoissa. Kuusamon Leinosista on sukuseuramme tietokannasta suhteellisen kattavat tiedot ajalta 1700–1866. Tästä myöhemmältä ajalta tiedot ovat vajavaiset etenkin vuoden 1895 jälkeiseltä ajalta. Kuusamon rippikirjojen mikrofilmit ovat ajalta 1867–1895 luettavissa Oulun maakunta-arkistossa.

Nykyisin Leinosten osuus Kuusamon väestöstä on suhteellisen pieni. Syynä tähän on, että Vatajärvi ja Tavajärvi kuuluivat Paanajärven kylään, joka liitettiin toisen maailmansodan jälkeen Neuvostoliittoon. Väki joutui muuttamaan muualle Kuusamoon tai eri puolille Pohjois-Suomea.

LÄHTEET:

1. Kuusamon rippikirjat 1760–1895
2. Seppo Ervasti: Kuusamon historia I. Koillissanomat Oy. Kuusamo 1978.
3. Erkki Koivisto: Sukututkimusarkisto Kuusamo. Mikrofilmit PR 35–36 OMA.

KAISA RÄSÄNEN, SULKAVA

OTAVAN LEINOSTEN KESÄINEN SUKUTAPAAMINEN

Kesäkuun 30. päivänä kokoontui suuri joukko Otavan Leinosia kotitanhuvilleen Otavan Opistolle. Isäni Antti Leinonen oli Otavan Opiston johtajana 33 vuotta, vuoteen 1957 saakka. Antin ja Mallan lapsiparvi, kolme poikaa ja neljä tyttöä, sai turvallisen, vanhan kasvualustan hyvien vanhempien varassa vilkkaan opistoelämän keskelellä. Ja syytähän meillä oli kokoontua viettämään juhlaa. Vuodet ovat vierineet nopeasti ja tänä vuonna 2001 on sisarusparvemme vanhin saavuttanut 80 vuoden iän ja nuoremmat juhlijat olivat 75- ja 70-vuotiaita. Sukumme on kasvanut vuosien mittaan hyvin

laajaksi ja kasvaa tietysti edelleen iloksemme. Meitä oli koolla 43 henkilöä ja ikähaitari liikkui 3 kk:sta 80 vuoteen.

Kesäinen kokoontumisemme alkoi juhlavasti lipunnostolla. Siniristilippumme -laulun kaikuessa Antti Leinonen Tiina-tyttärensä kanssa nosti siniristilippumme salkoon. Lipunnostosta siirryimme juhla-aterialle opiston viihtyisään ruokasaliin. Aluksi sukumme päämies Heikki Leinonen toivotti läsnäolijat tervetulleiksi iloiten samalla runsaslukuisesta juhlakansasta. Hän puhui kauniisti ja vetoavasti suvun nuorille perheille

lastenkasvatuksen vaikeudesta, mutta siitäkin huolimatta välttämättömyydestä tänä muuttavana aikana. Antti Räsänen johdatteli meidät yhteiseen ruokarukoukseen ja -virteen kuten lapsuudenkodissammekin oli tapana tehdä. Ruokailu sujui mukavasti paitsi hyviä herkkuja nauttien myös sanan rieskaa murtaen. Olihan meitä tullut yhteen vuosien takaa monelta suunnalta Suomea, mutta hyvinpä Rauman ja Turun murteet, Outokummun karjalainen poljenta ja Helsingin seudun kieli sekoittuivat savolaiseen "viäntämisseen". Ja hauskaa oli! Otavan Opiston laaja, kaunis

puisto antoi mahdollisuuden lapsille juosta ja leikkiä ja varttuneemmalle väelle seurustella ja oleskella mukavissa puutarharyhmissä.

Otavan kyläkirkko kuului lapsuutemme tärkeisiin kuvioihin. Kyläkirkko, nykyiseltä nimeltään Otavan vanha rukoushuone, on ollut uhanalaisena jo vuosikaudet. Töitä kirkon pelastamiseksi on tehty uutterasti ja tällä hetkellä tilanne näyttää melko hyvältä. Sukuseuramme hallituksen jäsen Juhani Leinonen on tehnyt mittavan työn Otavan kyläkirkon pelastamiseksi ja omalta osaltaan onnistunut siinä erinomaisesti. Juhlaväki osallistui yhdessä kyläläisten kanssa lauantai-illan hartauteen tutussa kyläkirkossa. Suvullamme on myös oma pappi, Antti Räsänen, joka toimitti hartaushetken. Löytyivätpä urkuri Anne Leinonen ja kanttori Antti Leinonen myös suvun piiristä. Leinokset ovat olleet aina innokkaita laulajia. Niinpä sukukuoro lauloi kirkossa tuttuja hengellisiä lauluja. Kolehtirahan halusimme luovuttaa lapsuutemme kyläkirkon hyväksi, nimenomaan YLIPÄÄLLIKÖN PÄIVÄKÄSKY SUOMEN ÄIDEILLE -taulun hankkimiseksi vanhaan kirkkoon. Leena Leinonen muisteli kirkossa lapsuuden kirkkomatko-

ja. Kirkkopolkua astelimme Opistolle tutun hevoshaan kautta mielissämme monenlaiset hauskat muistot.

Opiston juhlasaliin kokoonnuimme kuuntelemaan Juhani Leinosen mielenkiintoista esitystä Antti-isämme ja Malla-äitimme elämänvaiheista ennen heidän yhteistä taivaltaan Otavan Opistolla. Tietysti oman sisarusjoukkomme "historia" iloinen ja suruinen tuli myös kerrattua. Eikä itse opistomiljöön monine toimintoineen jäänyt huomioimatta. Koettiinhan kodissamme talvisota eri tavalla kuin muissa kodeissa. Päämajan tärkeimmät osat siirtyivät Mikkelistä Otavan Opistolle loppiaisaattona 1940. Ylipäällikkö Mannerheim asui kodissamme talvisodan viimeisiin päiviin saakka. Olipa siinä ihmettä kerrakseen meille lapsille ja nyt mielenkiintoista kuultavaa meidän lapsillemme ja lastenlapsillemme.

Täytekakkukahvit maistuivat hyvältä ja vielä kuulimme soittoa ja sukukuoron kesäisiä lauluja sekä lauloimme yhdessä tuttuja lauluja. Kuuluttajan tehtäviä päivän aikana hoiteli Matti Räsänen. Hauska päivä alkoi kääntyä illaksi, vaikka keskikesän valoisa aurinkoinen päivä ei juuri hämärtynyt. Silti toisten piti lähteä aje-

lemaan kotiseuduilleen, mutta yöpyjiä Opistolle jäi vielä yllin kyllin. Ihan iltamyöhällä kokoonnuimme ruokalan ulkoterassille nauttimaan ihanasta suvi-illasta, maukkaista muurinpohjaletuista ja muistakin herkuista. Otavan Opiston palveluryhmä ystävällisen Anneli Lokan johdolla piti huolta viihtymisestäämme ja ruumiinravinnostamme koko juhlapäivän ajan. Kiitollisina heitä muistamme.

Opiskelemaan lähtiessäni Antti-isäni antoi minulle ikäänkuin muistoksi lapsuudenkodistani muistikirjan MUISTOJA OTAVAN OPISTOSTA. Tämän kirjan alkulehdellä on pieni ajatelmä, en tiedä edes kenen kirjoittama, mikä mielestäni sopii hyvin sukujuhlamme päätepiteeksi:

"Niin kuin joutsen kirkaaseen salmeensa, tarvitsee ihminenkin usein sukeltaa nuoruutensa puhtaisiin muistoihin huuhtoakseen pois pölyn miehuudenikänsä toimeliaasta elämästä".

Näihin muistoihin pääsi vanhempi väki raikkaasti sukeltamaan ja nuorempi väki sai tuulta siipiensä alle tuntemattomille teille matkatessaan.

Toivomme lisää syntymäpäiviä ja mukavaa yhdessäoloa!

"Tervetuloa katsastukseen!"

Täydenpalvelun autokatsastustalot palveluksessasi – enemmän kuin pelkkä katsastus!

... AJA SUJUVASTI SISÄÄN – ILMAN AJANVARAUSTA

AUTOKATSASTUS OY ROVANIEMI

Alakorkalontie 11
96300 Rovaniemi, puh. (016) 4200 700

OULUN TESTI- JA TARKASTUSASEMA

Kallisenkuja 4 ja Oritkarintie 1
90400 Oulu, puh. (08) 535 0700

www.autokatsastusasema.com

LEINOSSET STALININ VAINON UHREINA

Ensimmäisen ja toisen maailmansodan välisenä aikana 1917–1940 muutti Neuvostoliittoon arviolta 25 000–30 000 suomalaista (1). Huomattavan suuri määrä, noin 6 000 muuttajaa, tuli USA:sta ja Kanadasta (2). Syinä muuttoon oli aatteellisia ja taloudellisia syitä sekä myös seikkailun halu. Kommunisti-agitaattoreiden kertomukset ihanneyhteiskunnasta innostivat monia. Monet entiset punavangit kokivat olonsa Suomessa syrjityksi. Kolmikymmenluvun suuri lama kannusti myös muuttoon etenkin USA:sta ja Kanadasta.

Olot Neuvostoliitossa eivät kuitenkaan vastanneet odotuksia. Monet palasivat takaisin, jos olivat tulleet virallisia teitä ja säilyttäneet passinsa. Loikkareiden tilanne oli tässä suhteessa heikompi. Suomalaiset joutuivat usein epäillyiksi rikoksista ja tulivat karkoitetuiksi etäisille seuduille esim. Siperiaan. Pahimmat ajat olivat 1930-luvun lopulla, kun ihmisiä alettiin kiduttaa ja tappaa hyvin tekaistujen syiden perusteella. Stalinin vainot huipentuivat vuosiin 1937–1938, jolloin useat tuhannet suomalaiset menettivät henkensä usein ampumalla.

Vainoista on kirjoitettu jo 1950-luvulla esimerkiksi Arvo Poika Tuomisen kirjoissa. Yksityiskohtaisia henkilötietoja oli kuitenkin vaikea saada ennen kuin 1990-luvulla neuvostojärjestelmä romahti. Moskovan, Pietarin ja Karjalan arkistot avautuivat tällöin tutkijoiden käyttöön. Petroskoilainen Eila Lahti-Argutina ja amerikkalainen Mayme Sevander ovat tehneet mittavan työn tutkiessaan Venäjän arkistoja. Henkilötietojen osalta kattavin on Lahti-Argutinan teos OLIMME JOUKKO VIERAS VAIN, joka sisältää tietoja noin 8 000:sta Neuvostoliittoon muuttaneesta. Mayme Se-

vanderin teos VAELTAJAT kuvaa lähinnä USA:sta ja Kanadasta muuttaneita (2, 3, 4, 5).

Nämä teokset sisältävät kahdenkymmenen (20) Leinosen ja yhdeksän (9) Leinon nimet ja henkilötiedot, jotka on lueteltu alla lähinnä sukututkimuksen tarpeita varten. Leinot on otettu mukaan, koska Amerikassa Leinoset usein lyhensivät nimensä Leinoksi ja voivat siten kuulua sukuumme. Leinosista kolme ja Leinoista kuusi tuli USA:sta.

Alla olevassa luettelossa näkyy nimen lisäksi asuinseutu, ammatti, vangitsemis- ja kuolinpäivä. Merkintä rehabilitoinnista eli myöhemmästä syyttömäksi toteamisesta on myös merkitty luetteloon.

LEINOSSET

Leinonen Anna Joelintytär

s. 1903 Suomi, as. Muurmannin alue Kirovskin piiri, kotiemäntä, vang. 15.8.1938, tuom. 10.10.1938 § 58/6, II, amm. 21.11.1938 Levassovassa Leningradin alue, reh. 28.8.1975. Murmansk.

Leinonen Antti Nikodemus Antinpoika

s. 11.11.1906 Suomi Ol Kajaani Koutaniemi, loik., palautusanomus 1935, as. Tomskin alue Tshainkin piiri Svetljanka, Majak-kolhoosin kirvesmies, tuom. 1.12.1937 § 58/2, 6, 8, 9, 10, 11, amm. 5.12.1937 Tomskin alue Kolpashevo, reh. 4.1.1957. Tomsk.

Leinonen Arne Edvardinpoika

s. 1911 Suomi, as. Muurmannin alue Niska metsätyöläinen, vang. 11.6.1934, tuom. 17.11.1934 § 84 kolmeksi vuodeksi leirille, myöh. as. Komi Syktyvkar, rakennustrusti betonivalaja, vang. 5.2.1938, tuom. 30.10.1938 § 58/10 kymmeneksi vuodeksi, reh. 15.5.1989.

Murmansk – Syktyvkar.

Leinonen Eino Aleksinpoika

s. 1909 Suomi Suolahti, as. Tsheljabinskin alue Tsheljabinskin piiri Kisegatshparantola, vang. 4.1.1938, tuom. 13.2.1938 § 58/6, 9, 11, amm. 13.3.1938, reh. 26.7.1989. Tsheljabinsk.

Leinonen Heikki Kaarlenpoika

s. 1911 Suomi Ol Kuolajärvi Vuorikylä, loik. 1930, vang. 18.2.1938, tuom. 5 vuodeksi Usoljen leirille. Petroskoi.

Leinonen Juho Adolfinpoika

s. 1885 Muurmannin alue Vaitolahti, as. Muurmannin alue Kalastajasaarento Rajakalastajakolhoosi, kalastaja, vang. 5.8.1937, tuom. 8.9.1937 § 58/10, amm. 9.9.1937, reh. 9.10.1958. Murmansk – Pietari.

Leinonen Juho Lassenpoika

s. 1909 Sumi Ol Kuusamo, loik. 1932, as. Karjala Kemin piiri Äänenkoski, metsätyöläinen, vang. 14.6.1938, tuom. 4.10.1938 § 58/10 kymmeneksi vuodeksi, reh. 13.4.1989. Petroskoi.

Leinonen Kaarle Juhonpoika

s. 1886 Suomi, as. Muurmannin alue Kalastajasaarento Rajakalastajakolhoosi työläinen, vang. 22.8.1937, tuom. 13.3.1938 § 58/10 seitsemäksi vuodeksi, reh. 21.6.1993. Murmansk.

Leinonen Leo Kaarlonpoika

s. 1908 Pietarin lääni Toksova, k. 7.5.1943.

Leinonen Maria Dmitrintytär

s. 7.8.1887 Suomi VII Salmi, loik. 1932, as. Karjala Kontupohja paperikombinaatti, ВКР(В)N jäsen, tuom. 5.9.1939 kymmeneksi vuodeksi, reh. 29.11.1989. Petroskoi.

Leinonen Matti Edvard Juhonpoika

s. 3.8.1908 Suomi HI Ruovesi, loik., palautusanomus 1934, as. Omskin alue Tara urakkatoissa, vang. 6.2.1938, tuom.

22.10.1938 § 58/6, II, amm. 24.10.1938
Tarassa, reh. 13.12.1983. Omsk.

Leinonen Mesi Pertti Matinpoika
1894 – 12.10.1938; s. S. Soronniemi,
Alanka, Oulunl.; Petroskoi, Karjalan-
auto, hitsari; P-17; 2-henkinen perhe
USA:sta 15.05.1931.

Leinonen Onni Eveliinanpoika
s. 1907 Suomi, loik. 1930, palautettu.
loik. uu-destaan 1932, as. Omskin alue
Bolshe-retshenskin piiri 249. Valtion-
tila suutari, vang. 7.2.1938, tuom.22.10.
1938 § 58/6 kymmeneksi vuodeksi,
tuom. uudestaan 21.9.1940 viideksi
vuodeksi, reh. 30.6.1989. Omsk.

Leinonen Pekka Matinpoika
s. 23.7. 1900 Suomi VII Impilahti Keri-
syrjä, as. Suomi Sortavalan kunta Sal-
mi, vang. 17.12. 1931, tuom. 16.8.1932 §
58/6 viideksi vuodeksi, reh. 1.9.1989,
Petroskoi.

Leinonen Ruube Konstantininpoika
s. 1913 Suomi OL Sodankylä, loik. 1932,
as. Karjala Kemin piiri Usmana 89.
tiehallinto kirvesmies, vang. 23.5.1938,
tuom. 23.9.1938 § 58/2, 6, amm. 4.10.
1938 Kemissä, reh. 26.6.1958. Petroskoi.

Leinonen Tauno Unto Kaarlenpoika
s. 27.5.1915 Suomi OL Kuolajärvi, loik.,
palautusanomus 1934, as. Muurman-
nin alue Niska metsäkombinaatti met-
sätyöläinen, vang. 1.6.1938, tuom.
3.11.1938 § 58/6 kymmeneksi vuodeksi,
reh. 28.2.1989. Murmansk.

Leinonen Vilho Matinpoika, s. 7.12.1891
Suomi ML Pieksämäki Maavesi, USA:sta
1932, as. Karjala Petroskoi Solomannin
saha viilari, vang. 15.12.1937, tuom. 12.1.
1938 § 58/10, II, amm. 21.1.1938 Karhu-
mäessä, reh. 31.5.1989. Petroskoi.

Korpi (o.s. Leinonen) Vilma Oskarint.
1894 – vang. v. 1949, vap. 1954, kuoli
Karjalassa; s. S. Uurainen; USA:sta 1931.

**Viljamaa (o.s. Leinonen) Helmi Maria
Heikintytär**

s. 1902 Suomi OL Muhos, loik. 1932, as.
Sverdlovskin alue Kamensk–Uralski
Uralin alumiinitehdas työläinen, vang.
2.1.1938, tuom. 13.2.1938 § 586, 9, II,
amm. 13.3.1938, reh. 15.5.1989.
Jekaterinburg.

**Leinonen (o.s. Väänänen) Hilma Maria
Heikintytär**

s. 18.7.1905 Suomi VII Salmi, loik. 1932,
palautusanomus 1936, as. Karjala Kon-
tupohja piirin rakennuskonttori työläi-
nen, vang. 22.6.1938, tuom. 21.9.1938
§ 58/10, amm. 23.9. 1938 Petroskoissa,
reh. 22.4.1989. Petroskoi.

LEINOT

Leino Einari Viktorinpoika
s. 1897 Suomi UL Anjala Takamaa,
paenn. 1919, as. Karjala Äänisenrannan
piiri Pai traktoriasema työläinen,
VKP(B)n jäsen, tuom. 21.9.1938 § 58/6
amm. 28.9. 1938 Petroskoissa, reh.
20.4.1963, Petroskoi.

Leino Frans Ananinpoika
s. 1884 Suomi VAL Isojoki, USA:sta
1932, as. Karjala Kontupohja metsäta-
lous kirvesmies, vang. 16.1.1938, tuom.
13.2.1938 § 58/2, 7, I, amm. 26.2.1938
Petroskoissa, reh. 29.4.1989. Petroskoi.

Leino Juho Samuelinpoika
s. 1882 Suomi VII, USA:sta 1934, as.
Karjala Petroskoi suksitehdas raaka-
aineen vastaanottaja, vang. 11.7.1938,
tuom. 20.9. 1938 § 58/6, amm. 22.9.
1938 Petroskoissa, reh. 29.9.1958.
Petroskoi.

Leino Leo Juhonpoika
s. 1882 Suomi KL Karttula, USA:sta
1924, as. Karjala Petroskoi Solomanni
eläkeläinen, VKP(B)n jäsen, vang. 2.12.
1937, tuom. 12.1.1938 § 58/10, II

kymmeneksi vuodeksi Karagandan lei-
rille, reh. 15.3.1956. Petroskoi.

Leino Tuure Viljam Oskarinpoika
s. 14.4.1898 Suomi HL, USA:sta 1931,
as. Karjala Kontupohja Sunun raken-
nustrusti kirvesmies, VKP(B)n jäseneh-
dokas, vang. 26.7.1938, tuom. 5.10.
1938 § 58/6, amm. 8.10.1938 Petros-
koissa, reh. 14.4.1989. Petroskoi.

Leino Viktor Juhonpoika
s. 1917 USA New York, USA:sta 1934,
as. Karjala Petroskoi suksitehdas lajit-
telija, vang. 10.7.1938, tuom. 21.9.1938
§ 58/6, amm. 23.9.1938 Petroskoissa,
reh. 28.3.1957. Petroskoi.

Leino Yrjö Matinpoika
s. 1902 Suomi Kotka, loik. 1931, as. Kar-
jala Aunuksen piiri Interposjolak myy-
jä, VKP(B)n jäsen, vang. 27.11.1937,
tuom. 20.12.1937 § 58/6, amm. 28.12.
1937 Karhumäessä, reh. 4.10.1957.
Petroskoi.

Leino Raymond Aleksanterinpoika
1923 –, luov. 1944, k. Sortavalassa; s.
USA:ssa, NJ.

Leino VEDI Heikinpoika
s. 1894 Suomi OL Kestilä, k. 17.5.1943

LÄHTEET:

1. Lahti-Argutina Eila:
OLIMME JOUKKO VIERAS VAIN.
Siirtolaisinstituutti, Turku 2001.
2. Sevander Mayme: VAELTAJAT.
Siirtolaisinstituutti, Turku 2000.
3. Sevander Mayme:
THEY TOOK MY FATHER.
Pfeifer-Hamilton, Duluth, MN 1992.
4. Sevander Mayme: RED EXODUS.
Duluth, MN, 1993.
5. Sevander Mayme: OF SOVIET BONDAGE,
Oscat Duluth, MN, 1996.

TERVETULOA
LEINOSTEN SUKUJUHLAAN
JÄRVENPÄÄHÄN

Leinosen sukuseura kokoontuu vuosittaiseen sukujuhlaansa lauantaina 31. elokuuta, 2002 Järvenpäässä, JÄRVENPÄÄ-talon SIBELIUS -saliin.

Lopullinen ohjelma ja julkaistaan kokonaisuudessaan lehden seuraavassa numerossa.

klo 9-10 tulokahvi, ilmoittautuminen
(hallituksen kokous)

klo 10-11 kolme rinnakkaista ohjelmaa:

- TATU LEINONEN: tietoa Leinosten sukuseurasta
- TAPIO LEINONEN: Leinosista tehdyn sukututkimuksen esittelyä
- MARTTI HÄIKIÖ: Säräisniemen Juusolan jälkeläisten sukukirjaseminaari

klo 11.30 sukukokous ja sukujuhla:

- Uudenmaan maakuntalaulu
- musiikki- ja kulttuuriohjelmaa
- sääntömääräinen vuosikokous
- esitelmä "Lotta-Svärd -järjestö ja sen merkitys Suomen historiassa", dosentti AURA KORPPI-TOMMOLA, tieteellisten seurojen valtuuskunnan pääsihteeri

klo 13-14 lounas ja arpajaiset

klo 14.30 - kulttuuriretki Tuusulan rantatiellä;

- Sibeliuksen AINOLA
- Pekka Halosen HALOLA
- LOTTA SVÄRD -museo, jossa iltapäiväkahvit

klo 18.30 iltapala, seurustelua
(hallituksen kokous)

Tilaisuuteen ovat tervetulleita kaikki sukuseuran jäsenet sekä Leinosen sukuseuran toiminnasta kiinnostuneet.

ONNITTELUT
MERKKIPÄIVÄN JOHDOSTA

95	Leinonen Toini	Saarenkylä	18.01.1907
	Ukkola Anna	Oulu	17.02.1907
90	Sivonen Hilma	Kajaani	13.02.1912
85	Häikiö Juuso	Kuopio	02.03.1917
	Leinonen Heimo Olavi	Vantaa	02.03.1917
	Saarnio Eeva	Kemi	05.05.1917
80	Leinonen Hilma	Veneheitto	18.02.1922
	Sevon Elli	Kemi	09.03.1922
	Leinonen Aarne	Hammaslahti	04.05.1922
	Valtanen Iivo Pekka K.	Kerava	29.05.1922
75	Leinonen Teuvo Aatos	Pyhäsalmi	22.01.1927
	Leinonen Emma	Rovaniemi	09.02.1927
	Pyhälä Aune	Utajärvi	28.02.1927
	Hakanen Annikki	Pori	08.03.1927
	Niemistö Aili	Seinäjoki	21.03.1927
	Leinonen Esko Herman	Tohmajärvi	09.04.1927
	Leinonen Pentti Ensio	Nissilä	24.04.1927
	Kinnunen Anna-Liisa	Iisalmi	05.06.1927
	Leinonen Eero Johannes	Melalahti	15.06.1927
	Leinonen Pentti	Nakertaja	21.06.1927
70	Blomqvist Toini	Paltaniemi	11.01.1932
	Niskanen Iida V	Runni	03.03.1932
	Sevon Kalevi	Kemi	08.04.1932
	Leinonen Leevi	Oulu	01.05.1932
	Leinonen Paavo Ensio	Vantaa	09.05.1932
	Kokkonen Irja Eila	Pielavesi	23.05.1932
	Komulainen Seppo	Pieksämäki	27.05.1932
65	Leinonen Eero Juhani	Oulu	15.01.1937
	Leinonen Sohvi	Melalahti	13.05.1937
	Kilpeläinen Osmo	Saarenkylä	28.05.1937
	Leinonen Helvi	Säräisniemi	01.06.1937
	Leinonen Jorma Ensio	Joensuu	28.06.1937
60	Hurskainen Veikko	Oulu	14.01.1942
	Toivonen Aili	Kuusankoski	09.06.1942
50	Leinonen Harri	Kaarina	01.02.1952
	Haataja Jouko Kalevi	Vuottolahti	19.02.1952
	Leinonen Sulo	Hämeenlinna	31.03.1952
	Leinonen Yrjö	Koljonvirta	03.04.1952
	Valkonen Vuokko	Hammaslahti	09.04.1952
	Leinonen Maija	Espoo	31.05.1952

LEINOSSEN SUKUSEURAN YHTEYSTIEDOT

HALLITUS:

puheenjohtaja **Tatu Leinonen**
Matemaatikontie 6, 90570 Oulu
p. 08-554 6665, fax 08-553 2026
tatu@me.oulu.fi

varapuhejohtaja, arkistonhoitaja **Tapio Leinonen**
Keskustie 4, 92700 Kestilä,
p. 08-812 2110, 0400-155425, fax 08-812 2322
tapio.leinonen@evl.fi

Pekka Honka
Lattapojantie 8, 90650 Oulu
p. 08-530 3424, 040-563 2606
pekka.honka@pp.inet.fi

Martti Häikiö
Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
p. 09-170 095, 050-505 7140, fax 09-17 7791
martti.haikio@kolumbus.fi

sihteeri **Marja-Liisa Kontkanen**
Kymenmaankatu 4, 04400 Järvenpää
p. 09-291 9335, 050-563 8841
kontkaset@kolumbus.fi

Eija Leinonen
Wolffintie 36 F 12, 65200 Vaasa
p. 06-317 8093, 050-590 2159, fax 06-317 8095
eija.leinonen@reaktori.net

Jorma Leinonen
Kiehimäntie 7, 88300 Paltamo
p. 08-871 315
jorma.leinonen@koulu.paltamo.fi

Juhani Leinonen
Hauenkalliontie 6 A, 02170 Espoo
p. 09-452 4272

Matti Leinonen
Oritie 3 c 29, 01200 Vantaa
p./fax 09-876 6098, 0400-811 981
matti.leinonen@pp.inet.fi

Tapio Leinonen
Haaajaistentie 650, 74590 Kurenpolvi
p. 017-740 125, 0400-574 241, fax 017-816 464
leinonen@service.pspt.fi

Tauno Leinonen
Vainiontie 26, 91500 Muhos
p. 08-533 2362

MUUT TOIMIHENKILÖT:

taloudenhoitaja **Antero Leinonen**
Topinperäntie 51, 90820 Kello
p. 08-540 2735, 040-585 4503, työ 08-310 7131
antero.leinonen@nordea.fi

Tapio Leinonen Oy

Rakentamisen ammattilainen

Pekankatu 6 A 15, 74120 Iisalmi
puh/fax 071-816 464
matkapuh 0400-574 241
s-posti tapio.leinonen@service.pspt.fi

reaktori

Yritys/tuotekuvasuunnitteluun ja
viestintään erikoistunut muotoilutoimisto
Wolffintie 36 F 12, 65200 Vaasa
puh 06-3178 093 internet www.reaktori.net
email eija.leinonen@reaktori.net

LIITY JÄSENEKSI LEINOSEN SUKUSEURAAAN

Leinosen sukuseura ry on postittanut tämän Leinosten sukulehden jäsenilleen sekä kaikkiin Leinonen -nimisiin kotitalouksiin Suomessa. Postituksen tavoitteena on seuran toiminnasta tiedottaminen ja jäsenhankinta.

Seuran jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun Leinosen sukuseuran tilille: Merita Haukipudas 232118-2343. Jäsenmaksu vuodelle 2002 on 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu on 120 euroa. Ilmoita pankkisiirtolomakkeessa koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus. Jäsenmaksuun sisältyy kahdesti vuodessa ilmestyvä sukulehti ja mahdollisuus käyttää seuran muita palveluja.

LEINOSEN SUKUSEURA RY

c/o Antero Leinonen, Topinperäntie 51, 90820 Kello